

POSSESSIVPRONOMINA (besitzanzeigende FÜRWÖRTER) II. – Funktion und Gebrauch PŘIVLASTŇOVACÍ ZÁJMENA

I. Přivlastňovací zájmeno vyjadřuje vlastnictví nebo obecně příslušnost, vztah k určité osobě (= **besitzanzeigendes Fürwort**). Pro správné použití si musíme položit 3 otázky: Kdo je vlastník? Jak zní správná koncovka.

Das ist meine Tasche.	=	Sie gehört mir.
Das ist seine Tasche.	=	Sie gehört dem Chef.
Das ist ihre Tasche.	=	Sie gehört der Kollegin.
Das ist unsere Tasche.	=	Sie gehört uns.
Das ist ihre Tasche.	=	Sie gehört den beiden Kindern.

Pozn: U zájmen *unser* a zejména *euer* se v ostatních pádech může vypustit kmenové *-e-*:
uns(e)re Kinder, mit eu(e)rer Tochter, die Freundin eu(e)res Sohnes, für uns(e)ren Freund

	Singular		
	Maskulinum	Femininum	Neutrum
Nominativ	mein Stuhl	meine Tasche	mein Buch
Genitiv	meines Stuhls	meiner Tasche	meines Buches
Dativ	meinem Stuhl	meiner Tasche	meinem Buch
Akkusativ	meinen Stuhl	meine Tasche	mein Buch
Plural			
Nominativ	meine Ferien		
Genitiv	meiner Ferien		
Dativ	meinen Ferien		
Akkusativ	meine Ferien		

Spojením různých forem vzniká přivlastek v genitivu:
unsere und eure Wohnungen, meine und meines Mannes gute Wünsche

II. Přivlastňovací zájmeno má 2 funkce:

- (a.) **anaforickou** – proto je jeho volba závislá na substantivu (resp. zájmenu, na které se vztahuje). (**anaforická kongruence – shoda**) – **Ich habe ein Buch. – mein Buch**
- (b.) syntaktickou funkci – jeho forma závisí na substantivu, u něhož stojí v přivlastku: **mein Rücken, meine Mütze. (syntaktická kongruence)**

Zejména v poezii nebo při zvolání jsou přivlastňovací zájmena bez koncovky:
Nimm in die Hände dein ..., Schöne Schwester mein

III. Použití přivlastňovacího zájmena:

- (1.) jako **přivlastek** (viz výše IIb), z. B. **eure Ferien**
- (2.) **eliptické** (elipsa – výpustka, vynechání části textu) – jestliže je přivlastňovací zájmeno použito ve větě samostatně bez podst. jména, členu a přísudku připojíme k němu dodatečná koncovku v mask. *-er*, ve fem. *-e* a analogicky v neutru *-es*.

Alle Computer können rechnen. jedenfalls *meiner (deiner, seiner/ihrer, unser/er, eurer, ihrer)*. – Alle Eltern sorgen für ihre Kinder, ich für *mein[er/s]* (du für *dein[er/s]*, er für *sein[er/s]*, sie für *ihr[er/s]*, wir für *unser[er/s]*, ihr für *eur[er/s]*, sie für *ihr[er/s]*).

(Entsprechend:) Der Bleistift(? Es) ist *meiner*. Das Buch(? Es) ist *mein[er/s]*. Aber: Diese Jacke(? Das) ist *meine*.

- (3.) Ve spojení se členem určitým má funkci přídavného jména a skloňuje po členu se **slabě**.

Herr Schrimm erklärte ihr, was ein Bizeps sei. und fügte hinzu, gestern hätte er *den seinen* garantiert noch gehabt (Beheim-Schwarzbach). Er liebt *die Seinen*. Ewig *der Deine!* Tun Sie *das Ihre*. (Entsprechend:) Das Buch(? Das) ist *das meine*. Der Bleistift(? Das) ist *der meine*. Diese Jacke(? Das) ist *die meine*.

Častěji se se členem objevují odvozeniny adjektiv s koncovkou **-ig** se členem:

Mische dich nicht in fremde Dinge, aber *die deinigen* tue mit Fleiß (Sprw.). Die Bäume im Nachbargarten blühen schon, *die unsrigen* sind noch nicht so weit. Das Buch ist *das meinige*.